

CUPRINS

ARGUMENT

Absența – un concept în devenire. Limite, metode, negocieri epistemologice.....	7
--	---

INTRODUCERE

I. DEFINIȚIILE ABSENȚEI. SITUAREA ÎN INTERVAL

1. Situaarea în interval. Relația dintre „prezență” și „absență”	21
2. Punere în prezență. Punere în absență.	24
3. Condiția textului. Lumi incomplete.....	29
4. Câteva precizări teoretice despre personajul literar absent	32
5. Forme și figuri ale personajului absent.....	35
6. Lipsa sau „chemarea” la prezență. Dimensiunea afectivă a absenței.....	37
7. În căutarea personajului absent.....	39
8. Punere în prezență. Absența ca obiect al memoriei	43
8.1. Absența și „jocurile memoriei”. Perspectiva aristotelică.....	46
8.2. Edmund Husserl. O fenomenologie a absenței.....	47
8.3. Maurice Merleau-Ponty și Jean-Paul Sartre. Vizibil și invizibil.....	50
8.4. Paul Ricoeur și „supraviețuirile” absenței. Reamintirea, recunoașterea, reminiscența	53
9. Absența și uitarea	63
10. Obiectele absenței – un fel de „a privi” absența.....	65
11. Dincolo de prezență. Dincolo de absență.....	76
11.1. <i>Mai-mult-ca-prezența</i>	76
11.2. <i>Mai-mult-ca-absența</i>	83

II. IPOSTAZE ALE ABSENȚEI ÎN DRAMATURGIA

SECOLULUI AL XX-LEA: SCENARIILE DE INTERPRETARE

1. ABSENȚA ȘI IMAGINAȚIA ROMANTICĂ.	
PERSONAJUL ABSENT ÎN TEATRUL LUI EUGENE O'NEILL.....	87
1.1. Eugene O'Neill și vocația absenței	87
1.2. Figuri spectrale în piesa <i>Din jale se întrupează Electra</i>	91
1.3. Absențe pe pânză.....	94
1.4. <i>Straniul interludiu</i> – existența în interval	96
1.5. Absența și mecanismele de compensare	98
1.6. Imaginația romantică.....	100
<i>În loc de concluzii</i>	102
2. TENNESSEE WILLIAMS ȘI MODELUL DE-REALIZĂRII.	
PERSONAJUL ÎN CRIZĂ ȘI CRIZA PERSONAJULUI	
ÎN PIESA <i>UN TRAMVAI NUMIT DORINȚĂ</i>	
2.1. Tennessee Williams și poetica absenței – între lipsă și exces	104
2.2. Gorgonele lui Tennessee Williams: personajul în criză și criza personajului	108
2.3. Dorința – condiția unei absențe fundamentale.....	112

2.4. Modelul de-realizării și falsa necesitate	113
2.5. Absența și premisele dezechilibrului	119
2.6. Blanche DuBois și relațiile de familie	120
2.7. Absența și proiectul de-realizării. Între realitate și iluzie	126
2.8. Blanche DuBois și vocația eșecului.....	133
<i>În loc de concluzii.....</i>	138
3. EUGÈNE IONESCO ȘI POETICA ABSURDULUI. CREAȚIA IONESCIANĂ ÎNȚRE MAI-MULT-CA-PREZENȚA ȘI MAI-MULT-CA-ABSENȚA	
3.1. Absența și absurdul	139
3.2. Ionescu vs. Ionesco	141
3.3. Căutându-l pe Mallot sau vocația absurdului.....	146
3.4. Limbajul absurd. Instalarea în clișeu.....	149
3.5. Mai-mult-ca-prezența: acte de comunicare absurde.....	152
3.6. Mai-mult-ca-prezența: butaforia teatrului absurd	164
3.7. Mai-mult-ca-absența: identități absurde	167
3.8. Farsa tragică. Punerea în scenă a absențelor	172
<i>În loc de concluzii.....</i>	176
4. SAMUEL BECKETT ȘI REVOLUȚIA GODOT-CENTRISTĂ. CĂTRE O POETICĂ A ABSENȚEI ÎN PIESA AȘTEPTÂNDU-L PE GODOT	
4.1. Absență. Sans. Lessness	179
4.2. Așteptându-l pe Godot – de la parabolă la farsă și invers	181
4.3. Godot: de la cine la de ce	185
4.4. <i>Expecto, ergo sum</i> sau drama așteptării	193
4.5. Chemarea la prezență. Chemarea la absență	196
4.6. <i>Vorbesc, deci sunt</i> sau mai-mult-ca-prezența	198
4.7. Contrapunct. Absența ca tăcere	201
4.8. Spațiul și timpul absenței	203
<i>În loc de concluzii.....</i>	209
CONCLUZII.....	211